

Full diocesà

11 d'abril del 2021

p4 — Un grup d'interns de Lledoners fa el camí de Sant Jaume

p8 — Avui és el Diumenge de la Divina Misericòrdia

Posant en valor el patrimoni eclesial

Una quarantena de visites, conferències, tallers... conformen l'agenda d'activitats de l'any 2021 de Catalunya Sacra. Entre març i novembre, dinou comarques del Principat i una del País Valencià acolliran una nova edició d'aquesta programació d'activitats única que vol donar a conèixer el patrimoni cultural de l'Església i que és fruit del treball en xarxa dels bisbats amb seu a Catalunya. La presentació de la programació es va fer el 24 de març al cor dels canonges de la catedral de Vic.

La programació manté, malgrat el context de pandèmia, el nombre d'activitats programades en anys anteriors i re-

cupera algunes de les que s'hagueren de suspendre l'any passat a causa del Covid-19. Les activitats proposades es fixen tant en les grans catedrals com en les petites esglésies, en conjunts arquitectònics o en petites obres mestres.

En el cas de les catedrals, per exemple, Catalunya Sacra proposa enguany conèixer la catedral de Solsona a través del seu orgue (3 d'abril), fixar-se en les singularitats dels claustres de les catedrals de Tortosa (12 de juny) i Tarragona (10 de setembre) o descobrir les pintures de Sert a la catedral de Vic amb una visita nocturna (17 de setembre).

(Continua a la pàgina 6.)

«Feliços els qui creuran sense haver vist»

Diumenge II de Pasqua / Cicle B

Lectura dels Fets dels Apòstols

La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i ningú d'ells no parlava de les coses que posseïa com si fossin pròpies, sinó que tenien tots els béns en comú. El testimoni que els Apòstols donaven de la resurrecció de Jesucrist el confirmaven amb el poder que tenien d'obrar grans miracles. Tots els creients eren molt ben vistos de la gent. Entre ells no hi havia ningú que visqués en la indigència, perquè tots els qui eren propietaris de terres o d'immobles els venien, dipositaven als peus dels Apòstols el producte de la venda i era distribuït segons les necessitats de cadascú.

(4,32-35)

Salm responsorial

Enaltiu el Senyor: Que n'és, de bo, perdura eternament el seu amor.

[117]

Lectura de la primera carta de sant Joan

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills que han nascut d'ell. Si estimem Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. ¿Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang, i l'Esperit en dona testimoni, ja que l'Esperit és la veritat.

(5,1-6)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Es-

perit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.» Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.» Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat.» No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.» Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

(20,19-31)

«La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i ningú d'ells no parlava de les coses que posseïa com si fossin pròpies»

Dubte i confiança

Carles Riera i Fonts, pvre.

Tomàs vol tocar... el Misteri. Vol fets, no pas paraules. Nu de proves, dubta. Sempre hi ha hagut, i ara més que mai, la temptació —tan humana!— de voler arribar a volatilitzar el Misteri. Però el disseny de Déu, manifestat per mitjà de Jesucrist, resta latent en forma de promesa. Tomàs vol jugar amb Déu a l'acuit, i defensa el seu interrogant. Quan pels diferents itineraris de la ment i de la vida ens trobem amb l'escèptic que hi ha en cada un de nosaltres, pensem en Tomàs, el Bessó.

Enmig de la llarga espera, de tota una vida, calen mediacions: descobrir la faç del Mestre en el rostre del germà pobre, reconèixer Jesús —vivent i veritable— sota el vel del pa trossejat i compartit a taula, i del vi novell de l'esperança.

Els cristians ho creiem: empeltats en l'arbre de la creu, rebrotem en una vida nova. Besllumem Déu que ens interpel·la —ell que és la Paraula— i se'ns dona —ens lliura el Fill. De manera que el disseny del Creador de comunicar-se als humans no és merament de caire intel·lectual, reservat a una elit, sinó que es manifesta en una vida amorosa, una experiència viscuda, compromesa.

Ara bé, amb més decisió que el dubte sorgeix la confiança. Optant per un fonament primer de tot, en comptes de fer-ho pel sense-sentit, o la inconsistència, puc descobrir el valor del món i de la vida. Dit d'una altra manera (amb H. Küng): la mateixa realitat última fa possible que jo, més enllà del dubte, l'angoixa i la desesperació, tingui fundada paciència respecte al present, fundat agraïment respecte al passat i fundada esperança respecte al futur.

La fe en Déu està sempre amenaçada; però, enmig del dubte, Jesús ressuscitat ens il·lumina.

La imatge

L'evangelí de Joan presenta l'aparició de Jesús ressuscitat a l'apòstol Tomàs en una trobada general de diumenge amb tots els Apòstols. L'artista n'ha fet una trobada personal: Jesús i Tomàs, tots dos sols. Traguem-ne conclusions: si bé construeix comunitat, la fe és primàriament una trobada personal amb el Senyor. Per això convé la pràctica de la pregària i de la formació personals.

La incredulitat de Tomàs (1522).
Ludovico Mazzolino

Agenda

Lit. hores: Setmana I

12 dilluns

—Sant Damià, bisbe
Ac 4,23-31/Salm 2/Jn 3,1-8

13 dimarts

—Sant Martí I, papa
Ac 4,32-37/Salm 92/Jn 3,7b-15

14 dimecres

—Sts. Tiburci, Valerià i Màxim, mrs.
Ac 5,17-26/Salm 33/Jn 3,16-21

15 dijous

—Sant Damià de Veuster
Ac 5,27-33/Salm 33/Jn 3,31-36

16 divendres

Sant Toribi de Lièbana
Santa Engràcia de Saragossa
Ac 5,34-42/Salm 26/Jn 6,1-15

17 dissabte

—Sant Anicet, papa
—Sant Pere Poveda
Ac 6,1-7/Salm 32/Jn 6,16-21

18 diumenge III de Pasqua/ Cicle B

Ac 3,13-15,17-19/Salm 4/1Jo 2,1-5a/Lc 24,35-48

Un grup d'interns de Lledoners fan el Camí de Sant Jaume

Redacció

Sense sortir de la pressó, i comptant cada quilòmetre, diversos interns s'han afegit a la iniciativa que va ser presentada al senyor bisbe per Nadal.

El nostre prelat ho ha comunicat a l'arquebisbe de Sant

Jaume de Galícia per tal que puguin guanyar el jubileu. Ja tenen ofertes perquè un cop hi «arribin» facin també la ruta del Císter i la ruta ignasiana, i estendre-ho a tot el centre penitenciari i així poder realitzar alguna etapa en una excursió programada real.

Jornada diocesana de catequesi

Dissabte 17 d'abril de forma virtual de 16 a 18:30h.

Inscripcions: Gratuïta. Sol·liciteu enllaç per a connectar-vos a la jornada a <catequesi@bisbatvic.org>.

HORARI:

16h: Salutació i pregària.

16:30: Xerrada formativa a càrrec de Mn. Jaume González-Padrós sobre la celebració de l'any litúrgic.

18:00: Materials i recursos *online* per a la catequesi en aquest temps.

18:30: Fi de la jornada.

Evangelitzar és el que pot omplir el cor dels cristians

Redacció

El Dimarts Sant va tenir lloc a la catedral de Vic la Missa Crismal, en què es commemora la institució del sacerdoci ministerial.

En la seva homilia, el senyor bisbe va recordar la identitat profunda del cristià: «Nosaltres som el Cos de Crist. Ens ho creiem? Amb la nostra realitat humana, amb les nostres lluites o defallences, sigui infant o jove, d'un color de la pell o un altre... tots els qui creiem en Crist, que lluitem per estimar Déu i els germans, som el seu Cos.»

I, adreçant-se als preveres i diaques, els digué: «Adonem-nos del que som. Som escollits, consagrats i enviats. Hem de créixer més i més en confiança mútua, per a créixer en la confiança que el Senyor té en cadascun de nosaltres.» I va fer una crida a la fraternitat que «hem rebut com un do que cal reconquerir contínuament».

També va exhortar a no caure en una mirada negativa: «Estem més bé del que pensem: tenim el Senyor, l'Església i els germans.» El repte és evangelitzar: anunciar Crist, «que és el l'únic que pot omplir el cor del veritable deixeble».

Durant la celebració hom va recordar els difunts del darrer any i també hom felicità els qui celebren algun aniversari: dins l'any de celebració, Joan Serrabassa Faja (noces d'or sacerdotals), Manuel López Ceballos i Aloys Murwanashyak (noces d'argent sacerdotals) i Miquel Rierola Puigderajols (noces d'argent diaconals). Ho celebren enguany: Antoni Boqueras Bailina, Carles Riera Fonts, David Guindulain Rifà SJ i Josep Maria Margenat Peralta SJ (noces d'argent sacerdotals), com també Pere Roig Cantón (noces d'argent diaconals). A la fotografia, els qui hi foren presents.

Quaranta actes durant el 2021 per a donar a conèixer el patrimoni de l'Església

Redacció

Peu de foto: Mosaic de Gaudí a St. Pacià a Barcelona

També desplega activitats arreu del territori per conèixer petites esglésies d'alt valor patrimonial, com Sant Jaume de Riudoms (30 d'abril), l'església paleocristiana de Bovalar i el monestir d'Avinganya (18 de setembre), Sant Valentí de les Cabanyes (25 de setembre) o el santuari de la Mare de Déu de Falgars (8 de maig). La programació també centra la seva atenció a posar en valor grans obres mestres com el mosaic de Gaudí a l'església de Sant Pacià de Barcelona (5 de juny), les pintures murals barroques de Talltorta (10 de juliol), l'orgue barroc de Morella (3 de juliol), la capella del Santíssim de Viladecavalls (3 d'octubre) o la custòdia gòtica de la catedral de Barcelona (26 de novembre).

Amb l'objectiu de diversificar la mirada sobre el patrimoni, també es programen activitats singulars, com una visita centrada en les campanes i els campanars de la Garrotxa (19 de juny) o una activitat familiar sobre les llegendes del monestir de l'Estany (4 de setembre).

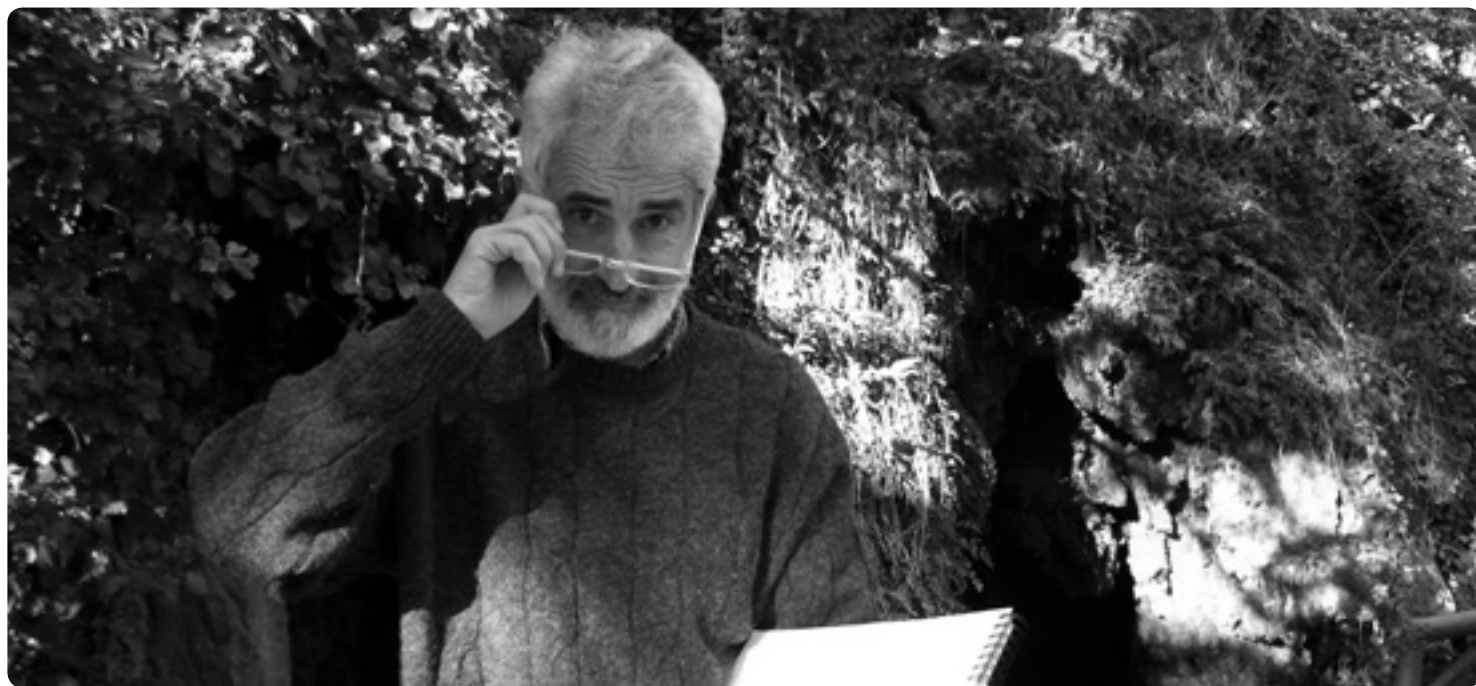
La programació completa i les inscripcions es poden veure i fer a www.catalonisacra.cat/agenda. Totes les activitats es duren a terme seguint el protocol d'higiene i seguretat contra el Covid-19 i tindran aforament reduït. La celebració de les activitats quedarà supeditada a les restriccions que puguin decretar les autoritats per frenar la pandèmia.

L'acte de presentació

A l'acte de presentació, que tingué lloc a la catedral de Vic, s'hi feren presents Mn. Josep M. Riba, director del SIPCAS, en nom de tots els delegats de patrimoni de Catalunya; Mn. Joan Mir, degà del capítol catedral; el bisbe Francesc Pardo, delegat de la Tarraconense per al patrimoni i president de Catalunya Sacra; Daniel Font, coordinador de Catalunya Sacra; Esther Soler, historiadora, i Jordi Domeque, representant de la Generalitat de Catalunya.

El dibuixant Picanyol

C.R.F.

El dia 18 de març va morir el dibuixant Josep Lluís Martínez Picanyol. La missa funeral pel seu etern descans tingué lloc l'endemà a l'església parroquial de Santa Maria de Moià, el seu poble natal.

Picanyol és el creador del conegudíssim personatge del món del còmic Ot, el bruixot, de les planes de la revista *Cavall Fort*, un mag amb una bondadosa innocència que es revolta contra qualsevol injustícia i fa servir els seus dots d'encantament per a intentar d'arreglar el món.

Convé de destacar que Picanyol és autor de les il·lustracions d'històries de la Bíblia per a nens (tant en format pel·lícules de dibuixos animats en DVD com en format paper), publicacions que es van escampar internacionalment gràcies a les edicions en moltes llengües. La versió italiana de *La mia prima Bibbia a fumetti* («La meva primera Bíblia en còmics»), de la casa Mondadori, duu un pròleg del cardenal Gianfranco Ravasi, i altres editorials catòliques (però també anglicanes, protestants i ortodoxes) en van fer edicions traduïdes a moltes altres llengües (francès, anglès, eslovè, castellà...). Més tard il·lustrà àlbums de les vides de sant Francesc d'Assís, de sant Ignasi de Loiola, i de les paràboles i miracles de Jesús, dels salms, etc.

El seu estil de dibuix és representatiu de l'anomenada «línia clara», de traç segur, net i polit, sobri. A destacar el seu enginy, la seva imaginació en la recerca de temes per a les seves historietes il·lustrades, el seu humor blanc, el seu candor. També va adaptar al còmic rondalles populars, i una part notable de la seva producció són els quaderns de jocs visuals i d'entreteniment per a nens, els Otijocs i els Picajocs.

La vida d'en Josep Lluís no ha estat gens fàcil. L'any 2012 va publicar unes memòries amb el títol *Històries d'una pensió. Preus barats i plats plens* (editorial Barcanova), que fa referència a la fonda-pensió que la seva mare regentava a Moià, un volum molt llegidor en què es combinen el gaudi i la reflexió, amb moments d'hilaritat i moments de transcendència i en què l'autor s'encara, amb franquesa, a una trasbalsadora circumstància que de petit va marcar-lo.

Josep Lluís M. Picanyol, amb gran talent per a l'art, era un bon creient, amb una senzillesa i humilitat encantadora. Li agradava, juntament amb la seva esposa Rosa Maria, de participar en les trobades diocesanes i justament ara havia començat a publicar uns dibuixos il·lustratius de vides de sants en el nostre FULL DIOCESÀ.

Que al cel s'hagi trobat amb el Pare i amb tots els sants que va plasmar en les seves il·lustracions.

Glossa

Diumenge de la Divina Misericòrdia

Romà Casanova, bisbe de Vic

Vuit dies després de Pasqua tornem a celebrar la resurrecció del Senyor, perquè cada diumenge és per als cristians la nostra pasqua setmanal. El ritme dels qui creiem en Crist és evident per als qui es deixen portar per l'Esperit: diumenge rere diumenge els cristians celebrem l'Eucaristia, com a centre del dia del Senyor, el qual inclou també el descans i la vida familiar i caritativa. El diumenge és el dia clau per als cristians, aquest dia de la setmana dóna sentit al nostre quefer quotidià: creiem que en aquest dia Jesús ressuscità d'entre els morts per donar-nos la vida nova. La font de la qual ens raja aquesta vida nova no és cap altra que la presència del ressuscitat enmig nostre.

En la litúrgia dominical del segon diumenge de Pasqua llegim el relat de les aparicions de Crist ressuscitat als seus deixebles en el cenacle, el mateix dia de Pasqua i vuit dies després. En aquesta escena evangèlica pren relleu Jesús mostrant les seves ferides de ressuscitat: a les mans, als peus, al costat. És que les seves ferides glorioses —ja que són del Crist glorificat— són el signe lluminós de l'amor misericordiós de Déu a favor nostre. La Divina Misericòrdia no és una simple devoció, sinó

que és la raó de tot el misteri de la nostra redempció i de la nostra vida de redimits. Déu ha segellat l'amor a favor de la humanitat amb aquestes ferides glorioses del seu Fill. Qui dubti de l'amor de Déu a favor nostre té en les nafres del cos de Crist la resposta que li obre la porta de la fe, com ho va fer l'apòstol sant Tomàs: *Senyor meu i Déu meu* (Jn 20,28).

Creure en la divina misericòrdia significa viure en l'esperança que la humanitat no va vers el col·lapse, malgrat les amenaces que intenten de minar aquesta esperança. Afirmar que el nostre Déu és amor que perdura eternament ofereix als cristians la certesa d'un futur obert al davant nostre, en l'horitzó de la misericòrdia. No hi ha cap reialme que sigui més fort que aquest amor diví. Ni les expressions de la cultura de la mort que tant afeixuguen el nostre cor, ni l'embat de l'odi i la violència que ens aclapara, ni el pecat i la descreença que fereixen el cor de les persones; no hi ha res ni ningú que no pugui trobar en la Divina Misericòrdia «l'oli del consol i el vi de l'esperança» (Prefaci comú VIII). Que no cessi, doncs, la pregària que implora, en aquesta hora de la història, la misericòrdia divina a favor de la humanitat!

Director: Xavier Bisbal. Santa Maria 1. 08500 Vic. Tel. 93 883 26 55. A/e: comunicacio@bisbatvic.org

Disseny: Casals i Cots / DiacDisseny. Ronda Camprodon, núm 2. 08500 Vic. Tel. 670 490 532. Administració, impressió i distribució: Gràfiques Diac Vic. Ronda Camprodon, núm. 2. 08500 Vic. Tel. 93 886 93 49. Dipòsit legal: 14.355/60. Xarxes: www.fulldiocesa.cat / info@fulldiocesa.cat / [@fulldiocesa](https://twitter.com/fulldiocesa)

